

СТВОРЕННЯ ПРОФІЛЮ ТА ДОСЬЄ НА ПІДОЗРЮВАНОВОГО ЯК ЗАВДАННЯ ТАКТИЧНОГО КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ

КАЛУГІН В. Ю. - кандидат юридичних наук, доцент професор кафедри кримінального аналізу та інформаційного забезпечення Одеського державного університету внутрішніх справ

ЛІСНІЧЕНКО Д. В. - кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Одеського державного університету внутрішніх справ

УДК 343

DOI: <https://doi.org/10.71404/EP.2025.3.43>

У статті розглянуто проблематику створення профілю та досьє на підозрюваного як одного з ключових завдань тактичного кримінального аналізу в сучасній системі правоохоронної діяльності. Акцент зроблено на методологічних та прикладних аспектах формування аналітичного профілю правопорушника, що ґрунтується на комплексному вивченні його соціально-демографічних, поведінкових, психологічних та кримінально-правових характеристик.

Проаналізовано відмінності між поняттями «профіль» та «досьє», їх функціональну спрямованість і значення для оперативно-розшукової діяльності та процесуального документування. Профіль визначено як аналітичний, прогностичний інструмент, що дозволяє вибудувати психологічний та соціально-кримінологічний портрет імовірного злочинця, тоді як досьє розглядається як документально підтверджене джерело перевірених фактів про конкретну особу. Висвітлено методи створення цих аналітичних продуктів: від дедуктивного та індуктивного профілювання до використання систематизації даних, крос-референцій, аналізу «великих даних» і сучасних інструментів візуалізації.

Окрему увагу приділено питанням інтеграції сучасних інформаційних технологій у практику кримінального аналізу, зокрема баз даних, геоінформаційних систем, програм для виявлення зв'язків, а також новітніх методів ідентифікації (ДНК-аналіз, дактилоскопія,

розпізнавання облич і голосу). Підкреслюється необхідність суворого дотримання правових і етичних стандартів при зборі, зберіганні та використанні інформації, що міститься у профілях та досьє, з метою уникнення правових помилок та захисту прав людини.

Зроблено висновок, що створення профілів і досьє є багатодисциплінарним процесом, який поєднує здобутки кримінології, психології, криміналістики та інформаційних технологій, забезпечуючи підвищення ефективності розслідування злочинів, точність ідентифікації підозрюваних та превентивний потенціал діяльності правоохоронних органів.

Ключові слова: профіль підозрюваного, досьє правопорушника, аналітична діяльність, тактичний кримінальний аналіз, поведінкові ознаки, оперативна інформація, профайлінг.

Постановка проблеми

Злочинність у всьому своєму різноманітті – це одна з найактуальніших проблем всього людства, навколо якої не перестають вщухати наукові та суспільні суперечки. Вивченню злочинності та злочинної поведінки приділяється дуже багато уваги наукової спільноти. З'являються нові види злочинів (наприклад, кіберзлочинність), а злочинці стають більш витонченими та пристосованими, вміють ретельно приховувати сліди злочину, продумувати всі ризики наперед. Особистість злочинця завжди була однією з центральних проблем усіх наук криміналь-

ного профілю і, насамперед, – кримінології. Залежно від соціально-історичних умов, вимог соціальної практики та рівня розвитку науки, по різному ставилося і вирішувалося питання: що таке особистість злочинця, чи є вона взагалі, у чому її специфіка, яка її роль у вчиненні злочину, як впливати на неї, щоб не допустити в подальшому вчинення злочинів. Злочинна поведінка як об'єкт юридичних та соціологічних досліджень, має велике значення щодо злочинності, її особливостей.

Беручи це до уваги можна наголосити, що використовуючи поняття «особа злочинця, як особи, яка підлягає кримінальній відповідальності (суб'єкт злочину)» треба мати на увазі – соціально-правову характеристику людини, яка вчинила злочин. Особа злочинця є складним поняттям, що утворюється поєднанням загальносоціологічного поняття «особа» і юридичного – «злочинець». При вживанні поняття «особа злочинця» слід мати на увазі саме «соціальне обличчя» людини, яка вчинила злочин. Не можна ототожнювати поняття «особа злочинця» і «злочинна особа», оскільки перше не існує поза вчиненням злочином і властивостями суб'єкта злочину.

Водночас на формування конкретної особи впливає індивідуальне буття людини, її власний життєвий досвід, історія життя, сімейні стосунки, відносини в трудовому колективі, серед друзів і знайомих.

Як відомо, особистість злочинця формується під впливом різних чинників: соціальних, ідеологічних, політичних, духовних, які надають на неї систематичну дію протягом усього життя. Відповідно кожна особистість унікальна. При скоєнні протиправної дії злочинна поведінка у різних осіб буде індивідуальною. Особистість – це центральний та основний елемент всього механізму злочинної поведінки. Головним моментом у здійсненні боротьби зі злочинністю та її попередження є проведення аналізу особистості злочинця, її характерних властивостей на підставі типології та класифікації злочинців. Сукупність результатів даного аналізу є основою для прогнозування індивідуальної злочинної поведінки, вибору оптимального варіанта виправного впливу, коригування свідомості та поведінки, індивідуалізації відповідальності за скоєний злочин.

Основними метою даної статті є дослідження факторів які впливають на встановлення особистості підозрюваної особи.

У контексті кримінальних розслідувань, ефективність розшуку та ідентифікації підозрюваних значною мірою залежить від якості зібраної та систематизованої інформації. Створення профілю та досьє на підозрюваного є ключовим етапом, що дозволяє слідчим органам не лише звузити коло потенційних осіб, але й розробити більш цілеспрямовані стратегії розслідування. Ця наукова стаття розглядає сучасні підходи до формування профілів та досьє, інтегруючи психологічні, кримінологічні, статистичні та технологічні аспекти.

Аналіз досліджень

Широкий спектр питань, пов'язаних із правовими аспектами використання методів кримінального аналізу під час оперативного провадження та досудового розслідування, досліджували знані вчені, зокрема: О. Ю. Бусол, О. М. Джужа, О. М. Заєць, О. В. Калиновський, С. М. Князєв, О. Є. Користін, О. В. Корнейко, М. В. Кузнєцов, В. А. Некрасов, Д. Й. Никифорчук, О. Ю. Орлов, О. В. Тихонова, О. М. Цільмак, С. С. Чернявський, І.А. Федчак, В. І. Школьніков та ін.

Виклад основного матеріалу

У рамках наданих повноважень правоохоронні органи здобувають достатній масив інформації про злочинну діяльність, у тому числі про організовану економічну злочинність. У зв'язку із зазначеним, надважливим завданням є застосування інструментів, які б надали можливість опрацювати велику кількість наявних даних. Одним із таких інструментів є кримінальний аналіз [1, С. 18-19]

Кримінальний аналіз, визначаючись як специфічний вид інформаційно-аналітичної діяльності, глибоко проникає в процес розслідування злочинів. Він включає в себе ідентифікацію та аналіз внутрішніх зв'язків між різними джерелами інформації, пов'язаної зі злочином, з метою забезпечення операційно-розшукової та аналітичної підтримки [2, С. 168].

Кримінальний аналіз, неодмінна складова сучасного правоохоронного процесу, істотно відрізняється від процедур розсліду-

вання на місці злочину та криміналістики. Це складна система обробки даних, яка базується на розвідувальному аналізі, відстеженні тенденцій та створенні аналітичних звітів.

Сучасна система кримінальної юстиції потребує ефективних інструментів для боротьби з динамічно змінюваними формами злочинності. Одним із таких інструментів є тактичний кримінальний аналіз — аналітична діяльність, спрямована на підтримку оперативних і слідчих рішень у конкретних кримінальних провадженнях.

У кримінологічній літературі виділяють кілька усталених моделей злочинної поведінки, а саме: соціологічну, біологічну, соціобіологічну та психічну. Соціологи, аналізуючи зв'язок між злочинністю та іншими проявами негативного девіантного поведінки, вивчають як інститути формального соціального контролю (наприклад, поліція, судова система), а й неформального (сім'я, робота, релігія, освіта), що свідчить про важливість соціологічного чинника. Важливою є роль психології в кримінологічних дослідженнях, оскільки в механізм злочинної дії завжди входять індивідуальні психологічні складові (воля, інтелект, емоції, особливості особистості). [3, С. 211-219]. Таким чином, можна стверджувати, що сучасна кримінологія має тісний взаємозв'язок з різними науками. Вона дозволяє пояснити соціальну природу злочинності, дати характеристику суб'єктів злочинної поведінки, розробити методи соціального контролю та попередження злочинності. Вивчення особистості злочинця посідає центральне місце у кримінології. Це пояснюється тим, що злочин є усвідомленим, вольовим актом і сильно залежить від особливостей особи, яка вчиняє його.

Кримінальний аналіз є специфічним видом інформаційно-аналітичної діяльності, яка полягає в ідентифікації та якомога більш точному визначенні внутрішніх зв'язків між інформаціями (відомостями, даними), що стосуються злочину, і будь-якими іншими даними, отриманими з різних джерел, їх використанням в інтересах ведення оперативно-розшукової та слідчої діяльності, їх аналітичної підтримки [4, С. 82]

В цілому, після належного проведення тактичного аналізу, можна вирішити

завдання щодо встановлення: місць концентрації кримінальних правопорушень; взаємозв'язків (закономірностей) між подіями; тенденцій злочинності. У вирішенні цих задач виникає можливість створити профілі, досьє для підозрюваних і потерпілих. Встановлення профілів потерпілих дозволить подальше застосування профілактичних заходів, а визначення профілів злочинців дозволить приймати управлінські рішення з розкриття кримінальних правопорушень, їх запобігання та уникнення подібних інцидентів у майбутньому. [5, С. 170-173]

Слід визначити відмінності між профілем правопорушника та досьє правопорушника.

Так, профіль підозрюваного (або кримінальне профілювання) – це аналітичний інструмент, що ґрунтується на психологічних та поведінкових характеристиках, які виводяться з аналізу *modus operandi*, місця злочину, жертви та інших обставин. Метою профілю є надання інформації про можливі особистісні риси, мотиви, звички та демографічні дані невстановленого злочинця.

Компонентами профілю виступають демографічні дані (вік, стать, раса, сімейний стан); психологічні характеристики (тип особистості (інтроверт/екстраверт), рівень агресії, наявність психічних розладів); соціоекономічний статус (освіта, професія, рівень доходу; наявність попередніх судимостей, вид злочинів; місце проживання/роботи, райони, де особа почувається комфортно; характерні особливості вчинення злочину (використання певного інструменту, час доби, спосіб проникнення).

Досьє підозрюваного – це всебічна, систематизована збірка інформації про конкретну особу, яка є об'єктом розслідування.

Досьє включає біографічні дані, кримінальне минуле, фотографії, відбитки пальців, відомості про зв'язки, фінансовий стан, звички, а також будь-яку іншу релевантну інформацію, що може сприяти її ідентифікації та затриманню.

Створення досьє має на меті звуження кола пошуку підозрюваних, допомагає відсіяти нерелевантних осіб та зосередитися на найбільш вірогідних варіантах, зменшує витрати часу та ресурсів на неефективні напрямки розслідування.

Крім того, досьє є ключовим моментом розробки стратегії допиту, оскільки інформація, яка в ньому міститься, може бути використана для підготовки ефективних питань та тактик допиту, а також дозволяє передбачати можливі дії підозрюваного (наприклад, спроби втечі, приховування доказів).

Компонентами досьє є особисті дані (ПІБ, дата народження, місце народження, громадянство); ідентифікаційні ознаки (фотографії, прикмети, особливості ходи, голосу, татуювання, шрами, відбитки пальців, ДНК); контактні дані (адреси проживання/реєстрації, номери телефонів, електронні пошти); відомості про родичей, друзів, колег, ділових партнерів; відомості про рахунки в банках, власність (нерухомість, транспорт), джерела доходу; місця роботи, навчання, хобі, звички; хронічні захворювання, психіатричні обліки; дані про судимості, адміністративні правопорушення, участь у злочинних групах, а також дані спостереження, прослуховування, аналізу цифрових слідів.

Слід зазначити, що «людина є носієм індивідуально-психологічних особливостей, правових, моральних та інших поглядів та цінностей. Особистість людини розкривається через соціальну сутність, а також складний комплекс ознак, що характеризують його, властивостей, зв'язків, відносин у взаємодії

з індивідуальними особливостями і життєвими факторами, що лежать в основі поведінки» [6, С. 81-83]

Слід зазначити, що особистість кримінального правопорушника – це складноорганізована відкрита, динамічна система соціально значимих якостей людини - моральних, психологічних та інших характеристик, яка винна у кримінальній діяльності – вчиненні умисних злочинів.

Аналіз, предметом дослідження якого є злочинець, може стосуватися злочинної групи або профілю конкретного злочинця.

В ході створення профілю підозрюваного використовуються методи:

1) дедуктивного профілювання, який ґрунтується на аналізі доказів, зібраних на місці злочину, та логічних висновках про поведінкові та особистісні характеристики злочинця. Цей підхід є більш індивідуалізованим.

2) індуктивне профілювання, яке базується на вивченні великих масивів даних про раніше скоєні злочини та їхніх виконавців, виявляючи статистичні закономірності. Наприклад, дослідження тисяч справ про серійні зґвалтування для виведення загальних характеристик злочинців.

3) географічне профілювання - використання геоінформаційних систем для аналізу

Ключовими відмінностями цих понять є:

	Профіль правопорушника	Досьє правопорушника
Мета	Побудова психологічного та соціально-кримінологічного портрета імовірного злочинця	Збір, систематизація та збереження фактичної інформації про конкретну особу
Характер	Гіпотетичний, аналітичний, прогностичний	Конкретний, документальний, фактологічний
Зміст	Психологічні, поведінкові, соціальні характеристики, імовірний вік, мотиви, стиль дій	Особисті дані, судимості, оперативна інформація, відомості про контакти, місце проживання
Об'єкт аналізу	Невстановлений або ще не ідентифікований правопорушник	Конкретна встановлена особа
Методи створення	Метод профайлінгу, криміналістичний аналіз, аналіз місця події, поведінковий аналіз	Документування, оперативно-розшукові дії, архівні дані
Використання	Для встановлення особи правопорушника, напрямів розшуку, попередження злочинів	Для ведення оперативного обліку, прийняття рішень у процесі досудового розслідування
Форма	Аналітичний звіт, описовий документ	Форма облікової документації, з можливими додатками (фото, копії документів тощо)

просторового розподілу злочинів та прогнозування найбільш імовірних місць проживання або роботи злочинця.

В ході створення досьє підозрюваного використовуються методи:

1) систематизації даних - створення структурованих баз даних для зберігання та легкого доступу до інформації;

2) крос-референція - перевірка та взаємопов'язання інформації з різних джерел для виявлення розбіжностей або підтвердження даних.

3) аналіз «великих даних» (Big Data) - застосування передових аналітичних інструментів для обробки та інтерпретації значних обсягів інформації, отриманої з різних цифрових джерел (соцмережі, мобільні дані).

4) візуалізація даних - використання карт, графіків, діаграм, мережових схем для наочного представлення зв'язків та закономірностей.

Кримінологія вивчає особу злочинця в нерозривному зв'язку із антисоціальною поведінкою, але при цьому спирається як на теоретичні концепції так і на практичні висновки саме особистісних якостей особи, яка вчинила злочин. Особистість є носієм специфічних мотивів, певних особистісних якостей, які сформувалися під впливом негативних елементів соціального середовища. Особа як цілісне утворення становить соціальну якість людини, яка не дається від народження, а формується у процесі діяльності й завжди пов'язана із суспільством.

Людину як особистість формує вся сукупність матеріальних, політичних, ідеологічних, правових, моральних, побутових, сімейних, культурних, естетичних та інших відносин, що складають зміст суспільного буття, їх відображення в суспільній свідомості [7, С. 128-139].

Детермінуючими компонентами у структурі особистості злочинця виступають: мотиви поведінки, установки та орієнтації, внутрішня саморегуляція управління поведінкою людини. Ці елементи особистості структурно проникають у всю складну систему елементів свідомості та самосвідомості людини. При певних умовах життєдіяльності потреби чи інтереси, як і інші елементи психіки людини, можуть ставати мотивами або

установками певної поведінки особи, певним вчинком людини, у якому проявляється його свідомість та воля. У психіці людини не існує якихось особливих «злочинних рис».

Пізнання особистості злочинця слід починати з вивчення її структури, яка включає:

1) соціально-демографічні ознаки злочинної особистості (стаття, вік, місце проживання, сімейний стан, національність, професія тощо);

2) інтелектуальні ознаки злочинної особистості (розумовий розвиток, освіта);

3) морально-психологічні ознаки (риси характеру, цінності, прагнення, інтереси, звички тощо);

4) медико-біологічні ознаки (стан здоров'я, фізіологічні особливості);

5) кримінально-правові ознаки (судимість).

На підставі ознайомлення з поняттям та структурою особистості злочинця можна сформулювати конкретні етапи вивчення особистості злочинця, а саме:

1) процес становлення особистості злочинця, впливом геть цей процес довілля;

2) особливості поведінки особистості до, під час скоєння злочину та після;

3) поведінка особи на стадії судового розгляду;

4) поведінка особи на етапі відбування покарання;

5) поведінка особистості після звільнення від покарання та у процесі її адаптації;

6) поведінка особистості при подальшій життєдіяльності та комунікації із суспільством.

Поведінка злочинної особи на різних етапах змінюється в залежності від факторів, що на неї впливають. [8 С. 22-26]

Отже, особистість кримінального правопорушника – відкрита, динамічна, соціально-біологічна система якостей людини, винної у злочинній діяльності як систематичній кримінальній практиці чи одиничного особистісно значущого кримінального досвіду.

Ще одним інструментом, який надає допомогу в ідентифікації злочинця є профайлінг, або криміналістичний (слідчий) аналіз злочину, як його називають. У підрозділах ФБР, є процес встановлення невідомого злочинця в рамках розслідування злочину, що

базується на основі аналізу місця злочину, методів юридичної психології та закономірностей людської поведінки. Це інструмент, який надає слідчим описові та поведінкові характеристики найвірогіднішого злочинця та рекомендації щодо методів розслідування, що допомагають його ідентифікувати. Одним із видів профайлінгу є кримінальний профайлінг, що передбачає психологічне портретування злочинця, кримінальне профілювання, криміналістичне портретування, аналіз поведінки злочину.

В основі цього методу лежить теорія про те, що поведінка відображає особливості особистості, а раз так, то вивчивши його особливості, слідство може визначити тип людини, яка вчинила злочин.[9, С. 18-21]

Аналіз психологічного профілю типового винуватця дає змогу визначити на підставі описування злочину, рис характеру особи, яка його скоїла, тип особистості-винуватця, можливий район його проживання, виконувану роботу.

Зарубіжні і вітчизняні фахівці вважають, що необхідність в розробці психологічного портрета злочинця актуальна при розслідуванні певної категорії неочевидних злочинів, що характеризуються істотною або повною відсутністю відомостей про конкретну винну особу: вбивств на сексуальному ґрунті з ознаками садистського катування жертви; вбивств з посмертними коленими і різаними пораненнями; вбивств, вмісних ознаки маніпуляцій злочинця з трупом жертви; «безмотивних» підпалів і вибухів; зґвалтувань і інш. У цьому випадку пошук ознак злочинця здійснюється часто тільки виходячи з слідів і обставин злочину. Їх психологічний аналіз в рамках методики складання психологічного портрета злочинця здатний ініціювати продуктивні версії про його ознаки, які дозволяють звужувати коло розшуку, а також виявляти винного серед осіб, що попали в полі зору слідства.

В умовах сьогодення сучасні технології значно розширюють можливості створення профілів та досьє. В роботі підрозділів кримінального аналізу використовуються бази даних та CRM-системи для ефективного зберігання, управління та аналізу інформації, інструменти для просторово-часового аналі-

зу, виявлення зв'язків (i2 Analyst's Notebook), програмне забезпечення для розпізнавання облич та голосів, ідентифікація облич на відео та фотографіях, аналіз відбитків пальців.

Крім того, сучасні методи ДНК-аналізу, дактилоскопії надають унікальні дані для формування досьє.

При створенні профілів та досьє на підозрюваних вимагає суворого дотримання правових та етичних норм є чутливою сферою. Так, вся інформація повинна бути отримана відповідно до чинного законодавства, необхідно забезпечити конфіденційність та захист особистої інформації від несанкціонованого доступу. Також інформація в досьє повинна бути перевіреною та об'єктивною, оскільки упереджені або недостовірні дані можуть призвести до серйозних правових помилок.

Висновок

Створення профілю та досьє на підозрюваних є високоінтелектуальним та багатодисциплінарним процесом, що поєднує кримінологію, психологію, статистику та сучасні інформаційні технології. Ефективне використання цих інструментів дозволяє значно підвищити швидкість та якість розкриття злочинів, оптимізувати роботу правоохоронних органів та забезпечити більшу безпеку суспільства. Однак, постійний розвиток технологій та зміна кримінальної поведінки вимагають безперервного вдосконалення методик, а також суворого дотримання правових та етичних норм для забезпечення справедливості та захисту прав людини.

Створення єдиної інформаційної бази є одним із пріоритетних напрямків використання психолого-криміналістичного портрета особи, яка вчинила злочин. Складання психолого-криміналістичного портрета підозрюваних (обвинувачених) у процесі розслідування кримінального провадження і введення цих даних в автоматизовані інформаційні системи дозволять ефективно використовувати отримані відомості в разі повторного притягнення цих осіб до кримінальної відповідальності. Фіксація поведінкових і психологічних характеристик злочинців дозволить розширити можливості співробітників правоохоронних органів у процесі розкриття і розслідування злочинів,

але й допоможе в здійсненні превентивної функції правоохоронної системи та інші.

Література

1. Заєць О.М. Інститут аналітичного супроводження досудового розслідування. Кримінального провадження в Україні: сучасний стан і перспективи розвитку Вісник кримінального судочинства • № 4/2016 С. 18-24

2. Калугін В.Ю., Федоров І.В. Джерела інформаційно-аналітичної діяльності Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство» Організаційно-правові аспекти 2021. № 4, С. 168-172

3. Воднік В.Д., Специфіка соціологічного аналізу злочину. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» № 1 (28) 2016. С.211-219

4. Власюк О.В. Роль і місце кримінального аналізу у розкритті та розслідуванні злочинів на державному кордоні України / О.В. Власюк // Матеріали постійно діючого науково-практичного семінару – Х.: Інститут підготовки юрид. кадрів для СБУ Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого, 2011. – Вип. 3. – Ч. 1. – С. 82-85.

5. Федчак І. А. Основи кримінального аналізу: навч. посіб. Львів: ЛьвДУВС, 2021. 288 с.

6. Столяренко О. Б. Психологія особистості. Навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2012. – 280 с

7. Кримінологія : підручник / А.М. Бабенко та ін. 2-ге вид., перероб. та допов. Харків : Право, 2018. 416 с

8. Барандич В.І. Важливість використання тактичного кримінального аналізу в діяльності аналітичних підрозділів Національної поліції України. Актуальні питання та перспективи розвитку кримінального аналізу в правоохоронній системі України : зб. матеріалів міжвідомчої наук.-практ. конф. Київ: НАВС, 2022. С. 22-26.

9. Заєць О.М. Інститут аналітичного супроводження досудового розслідування. Кримінального провадження в Україні: сучасний стан і перспективи розвитку Вісник кримінального судочинства • № 4/2016 С. 18-21

Kalugin V. Yu.; Lisnichenko D.V.
**CREATING A SUSPECT PROFILE
AND FILE AS A TACTICAL CRIMINAL
ANALYSIS TASK**

The article examines the issue of creating a profile and a dossier on a suspect as one of the key tasks of tactical criminal analysis in the modern system of law enforcement activities. The emphasis is on the methodological and applied aspects of forming an analytical profile of an offender, which is based on a comprehensive study of his socio-demographic, behavioral, psychological and criminal-legal characteristics.

The differences between the concepts of «profile» and «dossier», their functional orientation and significance for operational-detective activities and procedural documentation are analyzed. The profile is defined as an analytical, prognostic tool that allows building a psychological and socio-criminological portrait of a suspected criminal, while the dossier is considered as a documented source of verified facts about a specific person. The methods of creating these analytical products are highlighted: from deductive and inductive profiling to the use of data systematization, cross-referencing, «big data» analysis and modern visualization tools.

Special attention is paid to the issues of integrating modern information technologies into the practice of criminal analysis, in particular databases, geographic information systems, programs for identifying connections, as well as the latest identification methods (DNA analysis, fingerprinting, face and voice recognition). The need for strict adherence to legal and ethical standards in the collection, storage and use of information contained in profiles and dossiers is emphasized in order to avoid legal errors and protect human rights.

It is concluded that the creation of profiles and dossiers is a multidisciplinary process that combines the achievements of criminology, psychology, forensics and information technologies, ensuring increased efficiency of crime investigation, accuracy of suspect identification and preventive potential of law enforcement agencies.

Keywords: suspect profile, offender dossier, analytical activity, tactical criminal analysis, behavioral signs, operational information, profiling.